

**De machtigste vijanden van de mens zijn:
de liefde voor het plezier, de rijkdom en de eer.**

Mijn lieve Jezus kwam terug. Deze ochtend **droeg Hij een dichte doornenkroon**.
Ik verwijderde haar zeer zacht en ik zette haar op mijn hoofd.
Ik zei: "Heer, help mij haar op te zetten."

En Hij: "Dit keer wil ik dat jij haar zelf op je hoofd drukt.
Ik wil zien wat je kan doen en hoe jij uit liefde voor Mij wil lijden."
Ik drukte haar goed erin. Temeer omdat het erom ging aan Jezus te tonen hoever mijn
liefde om te lijden voor Hem ging.

Zo diep, dat **Hijzelf**, bewogen, mij omarmde en **mij zei** :
"**Genoeg, genoeg, mijn Hart verdraagt het niet je meer te zien lijden.**"
En terwijl ik zeer leed, deed mijn lieve Jezus niets anders dan komen en gaan.

Daarna nam Hij de verschijning van de Gekruisigde aan.

Hij deelde zijn Lijden met mij. En **Hij zei mij**:

**"Mijn dochter, de machtigste vijanden van de mens zijn:
De liefde voor
- het plezier,
- de rijkdom,
- de eer.**

Deze vijanden maken de mens ongelukkig.
Want zij dringen zelfs tot in zijn hart en doen hem steeds pijn.
Zij verbitteren hem en duwen hem zo diep dat hij al zijn gelukkig-zijn verliest.

Ik heb deze drie vijanden op Calvarie overwonnen.

En ik heb voor de mens de genade bekomen
- om hen ook te overwinnen, en
- om hem het verloren geluk terug te geven.

Doch, de mens, steeds ondankbaar en slordig,
- wijst mijn Genaden af,
- bemint deze vijanden zeer.
Dit plaatst het menselijk hart in een voortdurend lijden."

Ik verstond zo duidelijk de waarheid van deze Woorden, dat ik afschuw en haat tegenover
deze vijanden voelde.

Moge de Heer steeds geprezen zijn en moge alles tot zijn Eer zijn.